

59

21. apríl

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá fyrir notkun rafmagns í Siglufjarðarkaupstað, nr. 148
28. ágúst 1940.

Verð á rafmagni til smáðnaðar skal framvegis vera 70 aurar fyrir hverja kíló-wattstund, þar til annað verður ákveðið.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og lögum nr. 83 23. júní 1932, um raforkuvirki, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. apríl 1944.

Björn Þórðarson.

Páll Pálmason.

60

5. maí

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Grundarfjörð.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Grundarfjarðarhöfn takmarkast af línu, sem hugsast dregin úr Spjararsnoppu austan fjarðarins beint í Flankasker, og þaðan aftur í beina stefnu í svokallaðan Hamar vestan við bæinn Krossnes á vesturströnd fjarðarins. Að öðru leyti takmarkast höfnin af strandlínun milli þessara sömu staða.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Eyrarsveitar hefur á hendi stjórn hafnarmálanna, undir umsjón Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins.

3. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni hefur hafnarnefnd. Í hafnarnefnd eiga sæti þrjú menn, kosnir til sama tíma og á sama hátt og aðrar fastanefndir, er hreppsnefndin kýs. Heimilt er að kjósa menn í hafnarnefnd, þó þeir eigi ekki sæti í hreppsnefndinni.

4. gr.

Hafnarnefnd skipar hafnarvörð, setur honum starfsreglur og ákveður honum þóknun, að fengnu samþykki hreppsnefndar.

5. gr.

Hafnarvörður annast í samráði við hafnarnefnd, allar daglegar framkvæmdir, eftirlit og umsjón með bryggjum, áhöldum og öðrum eignum hafnarinnar.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

60
5. maí

6. gr.

Hafnarvörður sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni eða þess eða þeirra er hann setur til að gæta reglu. Starfsmenn hafnarinnar skulu hafa einkennisbúning þegar þeir eru að starfi við höfnina, ef hafnarnefnd krefst þess. Þyki einhverjum sér óréttur gerr af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarnefnd, en skipun starfsmannsins ber jafnan að hlýða þegar í stað. Starfsmenn hafnarinnar skulu jafnan sýna þeim kurteisi, er þeir skipta við.

7. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru unnin.

8. gr.

Öll veiði með skotum er bönnuð á höfninni. Bannað er að hleypa af skotvopnum og skjóta flugeldum á höfninni eða landi hennar.

9. gr.

Skyllt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í skipinu og á því svæði, sem unnið er að fermingu þess eða affermingu. Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hennar, nema með leyfi hafnarvarðar.

10. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip, né þetta eldri skip, eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarvarðar og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarvarðar.

11. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiskum, matarleifum, fiskúrangi né öðru slíku. Skal það flutt þangað sem hafnarvörður segir til.

IV. KAFLI

Um komu skipa og legu þeirra í höfninni.

12. gr.

Þegar skip kemur í höfnina skal skipstjóri tafarlaust snúa sér til hafnarskrifstofunnar, sem segir honum hvar skip hans megi liggja. Þó nær ákvæði þetta ekki til mannvirkja einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar að því er bryggjuþláss snertir.

Þegar búið er að leggja skip við festar, má ekki flytja það þaðan án leyfis hafnarvarðar, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið ef hafnarvörður skipar svo fyrir, og það enda þótt byrjað sé að ferma eða afferma skipið, en þá á skipstjóri öðrum fremur heimtingu á, að sér sé vísað á stað, þar sem fermingu eða affermingu er haldið áfram.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skipa, skal jafnan skylt að flytja skipið ef hafnarvörður krefst þess.

60

5. maí

13. gr.

Ekkert skip má liggja við taug (varp) á innri höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum nema hafnarvörður telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggjur eða hólvirki, skal hafa fyrirskipuð ljós uppi á ljósatímanum.

14. gr.

Skip, sem koma inn á höfn, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að leggjast að bryggju eða hólvirki, skal hliðarbátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum sveiflað fyrir borðstokkinn.

15. gr.

Eigi má festa skipum við hólvirki eða bryggjur, nema við festarstólpana eða festarhringa að tilvisun hafnarvarðar. Séu landfestar úr járnri skulu þær vera klæddar, þar sem þær hvíla á hólvirkinu eða bryggjunni.

Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða hólvirkinu. Þyki hafnarverði þess ekki nægilega gætt, getur hann krafizt að bætt sé úr því tafarlaust. Skyld er að hafa hlífikefli milli skips og hólvirkis eða bryggju, ef hafnarvörður krefst þess.

16. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða hólvirki. Ekki mega gufuskip hleypa vatni á bryggjur eða hólvirki, hvorki við þvott á þilfari, né heldur er þau hleypa burt gufuvatni, eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með seglum og hlífúkömum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist ei á bryggjur né hólvirki.

17. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarvirkjunum stafi hættu af því.

18. gr.

Í hverju skipi eða fari (að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarvarðar til að liggja mannlauk í lægi á höfninni), skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

19. gr.

Hafnarvörður getur krafizt þess að sérhvert skip, er liggur við festar í höfninni, verði flutt, ef það að álitum hans tálmar umferð inn í höfnina eða úr henni.

Færast hlutaðeigandi undan að flytja skipið, eða dragist flutningur þess fram yfir þann tíma er hafnarvörður hefur tiltekið og fyrirskipað, er honum heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeigenda.

20. gr.

Ekki má vera að fiskveiðum á höfninni nema með leyfi hafnarvarðar. Beitutaka og seglfestutaka og annað slíkt er bannað í höfninni, nema með leyfi hafnarvarðar.

21. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur þar sem það að álitum hafnarvarðar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur

á því, má hafnarvörður láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er hafnarnefnd 60 heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum ef nauðsyn krefur. Um þetta 5. maí atriði fer að öðru leyti eftir gildandi lögum.

V. KAFLI

Um fermingu og affermingu skipa.

22. gr.

Þegar hafnarvörður hefur ákveðið hvar skip skuli fermt eða affermt, skal verkið hafið í síðasta lagi innan sólarhrings. Verkinu skal haldið áfram alla virka daga ef veður leyfir, unz því er lokið. Ef hlé verður á að nauðsynjalausu, eða sé verkinu ekki lokið innan hæfilegs tíma, ber skipinu að víkja fyrir öðrum skipum ef hafnarvörður krefst þess.

23. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggju eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, er utar liggja, yfir þilfar hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

24. gr.

Áður en kjötfesta er flutt á skip eða af skipi, skal hafnarverði gert viðvart. Ákveður hann hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðúka milli skipsins og bólvirkisins, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því sem áfátt er.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af lendingarstaðnum, þangað sem hafnarvörður vísar til.

25. gr.

Sylt er farmseiganda að gæta alls þrifnaðar á bryggju og bólvirki við upp- og útskipun. Sé þessu ákvæði ekki framfylgt eftir því sem ástæður leyfa, að dómi hafnarvarðar, getur hann látið hreinsa mannvirki þessi á kostnað eigenda. Vöruleifum, umbúðum og öðru rusli má ekki kasta í sjóinn, heldur skal það flutt á stað, sem hafnarvörður ákveður.

26. gr.

Skip skulu hafa rétt til að leggjast að bryggjum í þeirri röð, sem þau koma, þó skulu þau skip, sem sigla eftir fyrirframgerðri og auglýstri áætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggju þó önnur skip liggja þar fyrir, og verða þau að víkja burtu, meðan hin fá afgreiðslu.

VI. KAFLI

Um hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

27. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki fylla upp ný dýpka út frá landi, nema hreppsnefndin veiti, eða hafi veitt samþykki sitt til.

• Sá, sem gera vill eitthvert slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefndinni beiðni

60 um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því, svo og uppdráttur, ef með þykir þurfa
5. maí í tvennu lagi, og heldur hafnarnefndin öðru eintakinu af hvoru þeirra eftir. Hafnarnefndin afgreiðir síðan málið til hreppsnefndar, er ákveður hvort leyfi skuli veitt. Skjóta má þó þeirri ákvörðun undir úrskurð stjórnarráðsins.

Sá, sem hefur fengið leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal skyldur að halda því svo við, að engin hætta stafi af því.

Nú hefur bryggja eða annað mannvirki legið ónotað í 5 ár samfleytt og er þá hafnarnefnd heimilt að láta taka það burt án endurgjalds til eigandans.

Byggingarleyfi, sem um getur í þessari grein, falla úr gildi hafi þau ekki verið hagnýtt og verkinu lokið innan tveggja ára frá því leyfið var veitt.

Ákvæði þetta tekur til allra mannvirkja, sem ekki eru fullgerð, er reglugerð þessi óðlast gildi.

28. gr.

Á hverri bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skulu vera umsjónarmenn, sem hafa á hendi svo víðtæka dagvörzlu og næturvörzlu mannvirkja þessara, sem hafnarnefnd telur nauðsyn á, og skulu umsjónarmenn þessir samþykktir af nefndinni. Umsjónarmenn þessir skulu ákveða legustað og umbúnað landfesta allra þeirra skipa, sem að mannvirkjum leggjast, og ber hlutaeigendum að hlýða boði þeirra og banni, eins og öðrum starfsmönnum hafnarinnar, enda ber þeim að sýna þeim, er þeir skipta við, fulla kurteisi.

Reynist umsjónarmaður slíkra mannvirkja óhæfur til starfsins, svo að ætla megi, að dómi hafnarnefndar, að af ráðstöfunum hans eða vanrækslu geti stafað hætta í höfninni, getur hafnarnefnd svipt hann starfinu og heimtað nýjan umsjónarmann.

29. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv. fer eftir þeim fyrirmælum hafnarnefndar, er hún setur á hverjum tíma, og sem gilda jafnt fyrir allar bryggjur og uppfyllingar innan hafnarinnar.

VII. KAFLI

Lesta- og bryggjugjald.

30. gr.

Af fiskiskipum greiðist eins og hér segir:

- Opnir vélbátar greiði 10 kr. árgjald eða 3 kr. í hvert skipti.
- Vélbátar, 10—20 smálestir brúttó, 5 kr. í hvert skipti eða 30 kr. árgjald.
- Vélbátar, 20—30 smálestir brúttó, 10 kr. í hvert skipti eða 50 kr. árgjald.
- Vélbátar og skip, 50—150 smálestir brúttó, 15 kr. í hvert skipti eða 100 kr. árgjald.
- Vélbátar og skip yfir 150 smálestir brúttó, greiði í hvert skipti 30 kr.

31. gr.

Af öllum öðrum skipum og bátum, 30 rúmlestir brúttó og stærri, hvort sem þau sigla tóm, með seglfestu eða fermd vörum, skal greiða 15 aura af hverri nettó smálest, í hvert skipti sem þau leggjast á höfninni, minnsta gjald er þó 6 kr. Strandferðaskip, sem koma við tvisvar í sömu ferð, skulu aðeins greiða hafnargjald og bryggjugjald í annari ferðinni.

32. gr.

Árgjald fyrir báta og skip, sem heimilisföst eru á Grundarfirði og ekki stunda fiskveiðar, sé 5 kr. á smálest, nettó.

33. gr.

60

Undanþegin hafnar- og bryggjugjaldi eru herskip, varðskip, björgunarskip, skemmtiskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna. Einnig skip, sem leita hafna vegna óveðurs, sjóskaða eða skemmda á einhvern hátt, nema þau fermi eða affermi einhverjar vörur. Sama gildir og um skip, sem leita hafnarinnar til að setja á land sjúka eða látna menn.

VIII. KAFLI

Vörugjald.

34. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fluttar eru í skip eða í land á höfninni. Þó skal aðeins greiða hálfvörugjald fyrir vörur, sem ákveðnar eru til umhleðslu samkvæmt farmskrá skipsins, og eiga aðeins að leggjast á land um stundarsakir.

35. gr.

Undanþegið vörugjaldi eru

- a. umbúðir, sem endursendar eru;
- b. vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi;
- c. bréfaþóstur og farþegaflutningur.

36. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds, og skal brot úr gjaldeiningu teljast heil gjaldeining. Skipstjóra eða afgreiðslumanni skipsins er skylt að láta hafnarverði í té eftirrit af farmskrám skipsins, innan sólarhrings eftir komu þess.

37. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur: Kol og sement, kr. 7.00 af smálest.
2. flokkur: Salt og útlendur áburður, kr. 6.00 af smálest.
3. flokkur: Verkaður og óverkaður saltfiskur, kr. 8.00 af smálest.
4. flokkur: Nýr fiskur, kr. 2.00 af smálest.
5. flokkur: Slægður flatfiskur, kr. 12.00 af smálest.
6. flokkur: Frystur fiskur, kr. 8.00 af smálest.
7. flokkur: Þurr fiskbein, kr. 7.00 af smálest.
8. flokkur: Blaut fiskbein, kr. 3.50 af smálest.
9. flokkur: Saltkjötstunnur, olíutunnur, kr. 2.00 pr. stykki.
10. flokkur: Tómar tunnur, kr. 1.00 pr. stykki.
11. flokkur: Kindaskrokkar, kr. 1.00 pr. stykki.
12. flokkur: Kjöt af stórgripum, kr. 1.00 pr. 100 kg.
13. flokkur: Timbur, kr. 0.10 pr. ten.fet.
14. flokkur: Stórgripir, kr. 4.00 af hverjum.
15. flokkur: Sauðfé, kr. 1.00 pr. kind.
16. flokkur: Allar aðrar þungavörur, kr. 1.00 pr. 100 kg.
17. flokkur: Ýmsar vörur kr. 0.50 hvert stykki, ef aðeins er um 1—3 stykki að ræða til hvers móttakanda.
18. flokkur: 1% af andvirði afla þeirra skipa og báta, sem heima eiga við Grundarfjörð og leggja þar afla á landi, eða hafa þar viðlegupláss.

IX. KAFLI
Ýmis ákvæði.

38. gr.

Vörugjöld falla í gjalddaga um leið og vörurnar koma á land, og ber afgreiðslumaður skipsins ábyrgð á því, að vörurnar séu ekki afhentar fyrr en gjaldið er greitt.

Ársgjöld (lesta- og bryggjugjöld) báta, sem skráðir eru á Grundarfirði, falla í gjalddaga 1. maí ár hvert, en annarra báta við komu þeirra í höfnina. Gjald af afla greiðist við hver áramót.

39. gr.

Hafnarnefnd sér um innheimtu allra gjalda samkvæmt reglugerð þessari, og reikningsskil fyrir þeim. Hún ræður einn eða fleiri menn til að hafa innheimtuna á hendi, gegn þóknun er um semur. Hafnarnefnd getur falið hafnarverði að annast innheimtustarfið.

40. gr.

Hafnarnefnd hefur haldsrétt á vörum þeim er greiða skal vörugjald af, unz gjaldið er greitt.

41. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá sýslumanni eða umboðsmanni hans, nema hann með vottorði frá hafnarverði sanni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, ef honum ber að greiða slíkt.

42. gr.

Um skaðabótaskyldur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki viðkomið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af tveim óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það, áður en einn mánuður er liðinn frá því, er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fjórum óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiði hinn aðilinn kostnaðinn.

43. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er útkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

44. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki, og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt, sem hafnarvörður krefst þess. Sé það eigi gert, lætur hafnarvörður gera það á kostnað og ábyrgð eiganda og umboðsmanna hans.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til mannvirkja einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar.

45. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt, sem skipstjóri hafi fengið skipunina sjálfur.

46. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 20—1000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í Hafnarsjóð Grundarfjarðar.

60

5. maí

47. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

48. gr.

Reglugerð um bryggju í Grafarnesi við Grundarfjörð, 7. ágúst 1934, er hér með úr gildi numin.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 88 15. september 1942, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 5. maí 1944.

Vilhjálmur Þór.

Páll Palmason.

REGLUGERÐ

fyrir Stríðstryggingafélag íslenzkra skipshafna.

61

6. maí

I. HLUTI

Um skipulag félagsins og réttindi, fjárhagsgrundvöll þess, réttindi og skyldur félaga o. fl.

I. KAFLI

Heimili félagsins, nafn og tilgangur.

1. gr.

Félagið er váttryggingafélag, er starfar samkvæmt lögum nr. 106 30. des. 1943, reglugerð þessari og þeim samþykktum, er löglega verða um það settar.

Nafn þess er Stríðstryggingafélag íslenzkra skipshafna.

Heimili þess og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk þess er að annast stríðstryggingu skipshafna á íslenskum skipum, og safna sjóðum, er geri því fært:

að auka ábyrgð sína á áhættum, er það tekur að sér;

að taka upp framtíðarverkefni sitt, sbr. 2. gr. laga nr. 106 30. des. 1943, eins fljótt og stjórn félagsins telur fært.